

Pacifistes a Perusa

Esperances en l'aire: la tercera convenció europea pel desarmament

Perusa, una petita ciutat medieval al cor de la verda Úmbria, ha estat elegida pels pacifistes com a seu de la tercera convenció europea pel desarmament nuclear, que hi ha tingut lloc del 17 al 21 de juliol. Una cita important enguany, perquè el moviment per la pau, després de començada la instal·lació d'euromissils, es troba davant del difícil compromís d'elegir una estratègia. Dificultat que els presents —mil delegats dels moviments d'Europa Occidental i dos-cents invitats procedents de totes les parts del món: d'Europa de l'Est, de Sud-amèrica, dels EUA, de la Xina i del Pacífic— van captar de seguida.

Com a Brussel·les i a Berlín, també a Perusa un rengle de cadires buides ha caracteritzat la sessió plenària d'obertura: la major part dels independents de

l'Est (a excepció dels hongaresos), dels invitats de Turquia i de les zones ocupades per Israel, no havien pogut arribar a Perusa perquè no els havien estat concedits els visats necessaris. Quan van saltar a la tribuna un grup de pacifistes amb els ulls embenats i amb els símbols dels grups independents de l'Est, esclataren els equilibris difícilment construïts pel Comitè Organitzador, amb invitacions dirigides als consells oficials per la pau del paísos de l'Est — presents — i als independents — absents —. Això va posar immediatament en evidència com és de dramàtic el problema, i la qüestió del diàleg est-oest ha monopolitzat des del principi l'atenció. Sobretot per a la premsa italiana, que no parlava d'una altra cosa, però també per als participants de la convenció, que n'han discutit llargament, i s'han dividit

sobre l'actitud que calia adoptar. Així, els altres temes de la reunió han passat a segon terme, inclòs el de la seguretat del Mediterrani, extremadament important per als moviments del sud d'Europa. Per primera vegada a Perusa, els conflictes i les tensions al Mediterrani han estat discutits amb els moviments pacifistes dels paísos que, més que per la potencial amenaça nuclear, es troben afectats per guerres autèntiques. Pales-

tina, Líban, Xipre, el Sahara Occidental, són temes que han estat tractats en taula redona —en una sala desbordant de públic— junt a les estratègies dels blocs en l'àrea.

Entre les propostes concretes: una campanya per la desnuclearització del Mediterrani, i l'agermanament de ciutats de l'est i de l'oest per a accions comunes.

Entre la multitud de joves que durant el dia, però sobretot a les nits, es trobava als bars del carrer major —*il Corso*—, transformat en saló de vianants, les opinions sobre la convenció eren molt divergents: uns n'estan més o menys satisfets, uns altres lamenten que les delegacions de l'Est hagen estat tractades amb massa contemplacions, uns diuen que el diàleg és molt difícil, i uns altres que no s'ha avançat res en els debats i que la convenció ha repetit l'experiència de les edicions passades. La delegació espanyola, composta per un centenar de persones de totes les nacionalitats i d'un arc polític que va dels socialistes a la Comissió anti-OTAN, diu que s'hi ha trobat a disgust i com una mica exclosa, perquè no hi havia traducció en castellà i perquè també els documents eren traduïts només en anglès, francès i italià.

Encara no s'ha tancat Perusa, i ja es parla d'Amsterdam, seu de la pròxima IV Convenció (no debades Holanda és l'únic país que no ha acceptat d'instal·lar els euromissils), amb la idea que mentrestant podran superar-se els problemes. Però, discussions a banda, una opinió unànime entre els visitants que passejaven amunt i avall pels carrers costeruts: Perusa és meravellosa.

Cadires buides:
independents dels
països de l'Est, de
Turquia, de les zones
ocupades per Israel..